

بررسی وضعیت همکاری علمی اعضای هیئت علمی در چهار حوزه موضوعی در دانشگاه فردوسی مشهد^۱

ماریه رحیمی^۲

دکتر رحمت الله فتاحی^۳

چکیده

همکاری در حوزه‌های مختلف علمی، سابقه‌ای طولانی دارد. با این حال، این پدیده در ایران کمتر بررسی شده است. این پژوهش با استفاده از روش پیمایشی و با هدف بررسی وضعیت همکاری علمی در میان اعضای هیئت علمی دانشگاه فردوسی مشهد، به بررسی این پدیده و «تألیف مشترک» که بازتاب فعالیتها و رویکردهای جامعه علمی امروز به شمار می‌آید، پرداخته است. نتایج به دست آمده عبارتند از:

• میان نسبت همکاری علمی در اعضای هیئت علمی ۴ حوزه موضوعی دانشگاه فردوسی، تفاوتی معنادار وجود دارد.

• در بین حوزه‌های مورد بررسی، سه حوزه موضوعی مهم در این دانشگاه (کشاورزی، علوم پایه و مهندسی) فراوانی قابل توجهی در تولیدات علمی مشترک اعضای هیئت علمی خود دارند، اما در حوزه وسیع علوم انسانی فراوانی تولیدات مشترک، پایین‌ترین میزان را در کل دانشگاه به خود اختصاص داده است. بیشترین نسبت همکاری علمی در کل دانشگاه در حوزه کشاورزی، سپس در حوزه علوم پایه و پس از آن در حوزه مهندسی است. کمترین نسبت همکاری علمی نیز به حوزه علوم انسانی تعلق دارد.

کلیدواژه‌ها: همکاری علمی، تألیف مشترک، دانشگاه فردوسی.

۱. برگرفته از: رحیمی، ماریه، «بررسی وضعیت همکاری علمی و عوامل مؤثر بر آن در میان اعضای هیئت علمی دانشگاه فردوسی مشهد». پایان‌نامه کارشناسی ارشد کتابداری و اطلاع‌رسانی، دانشگاه فردوسی مشهد، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، ۱۳۷۶.

۲. دانشجوی کارشناسی ارشد کتابداری و اطلاع‌رسانی دانشگاه فردوسی مشهد.

۳. عضو هیئت علمی گروه کتابداری و اطلاع‌رسانی دانشگاه فردوسی مشهد.